

Szög és kép

*Réges-régen, amikor a szöget a falba
verték, viszonyokat hoztak létre. Senki
nem húzta ki, a kép úgy függött rajta,
mintha mindig is ott lett volna a helye.
Ehhez igazították a polcot, a polchoz
az ágyat. Amikor évek múlva
kifestették a szobát, lekenték a szöget is.*

*Ahogy teltek az évek, a szög fejére
újabb rétegek kerültek. Húsz év múlva
már a kép sziluettje is látszott a falon,
amikor leemelték a helyéről.
Akkor festették ki utoljára a szobát.*

*A parton angyal áll gyerekek mellett,
a háttérben felhők omlanak össze.
Mintha vihar készülődne. Valami, ami
összeszorítja az égboltot. A vitorla
a fénynek támaszkodik, a fiú
kezében zsineg, a végén kis hajó.*

*A házban, ahol a kép a falon függött,
senki nem volt szőke, az angyal sem
jelent meg. A képet nem tudták
benépesíteni mesékkel, emlékekkel.
Csak a nyugtalanság mintáit
figyelték a vízen, és a legkisebb
zajra is felkapták a fejüket.*